

İYİ Kİ GÖNÜLLÜYÜM...

Mehmet BOZOĞLAN

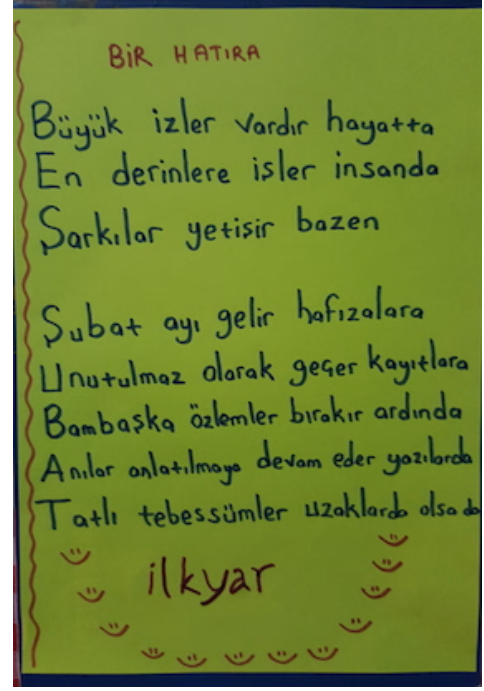
Geçtiğimiz hafta bol bol mektup yazdığımız bir hafta oldu. İLK YAR'ın 3 yıl önce okulumuza geldiği gün çekilen yüzlerce fotoğrafı da ilk kez çocuklarla birlikte izledik. Okulumuza geldikleri gün 5. sınıfa devam eden çocuklar şimdi biraz büyümüş ve 8. Sınıflar olarak fotoğraf albümünü izlediklerinde sanki daha eski yıllara ait fotoğrafları seyrediyormuş gibi pürdikkat kesilmişlerdi. Kendilerini fotoğraflarda her gördüklerinde yüzlerini kaplayan bir gülümseme, bir heyecan içinde uzun süre odak noktaları olmuştu bu eşsiz hatıralar. 5. ve 6. sınıflarımız zaten İLK YAR'ı tanıyordu 23 Nisan'da "Anadolu'ya Bir Demet Çiçek Projesi" kapsamında her birine gönderilen içi kitap, dergi, oyuncak, zekâ oyunları ile dolu hediye paketlerinden. 5. ve 6. sınıfa giden öğrencilerimizin birçoğu ilk kez mektup yazıyordu ve bu mektuplarda sevgilerini, özlemlerini sadece sözlerle değil birbirinden güzel resimler ve süslemelerle yansıtıyorlardı. Yazmanın her zaman rahatlatıcı bir etkisi olduğunu düşünmüşümdür ve özellikle bu mektuplar İLK YAR'a yazılıyorsa bizlere kattığı heyecan daha ayrı oluyordu.

2012 yılının sonlarına doğru tanışmıştım İLK YAR ile. Gönüllü olduğum an kendimi güzel çok değerli, iyi niyetli, sevgi dolu insanların yer aldığı çok samimi bir ortamda bulmuştum ve kendimi çok şanslı hissetmişim. Üniversite yıllarımda İLK YAR sayesinde çok samimi, iyi niyetli arkadaşlarım olmuştu ve aradan uzun yıllar geçse de arkadaşlık bağlarımızı daha da kuvvetlendirdiğimiz birçok arkadaşım var şuan ve bu bana göre bir kişinin sahip olabileceği en büyük zenginliklerden biri. Tren ve otobüs yolculuklarımız oldu sık sık ve bu uzun yolculuklarda çok değerli paylaşımlarımız oldu akademik, sosyal ve günlük hayatla ilgili. Elbette Mersin'de İLK YAR ile tanışmamın en büyük mimarlarından biri rahmetli Ata hocamızdı. Kendisini çocukların ve gençlerin bilimi, öğrenmeyi sevmelerine adanmış, çok fedakâr bir bilim insanı vardı karşımızda. Kendisiyle yaptığımız uzun yolculukları, yolculuk boyunca bizim onu konuşturmamız gerekirken sürekli onun bizlere sorduğu sorularla bizleri konuşturmasını,

kendimizi çok iyi hissettiren sohbetlerini, projedeki eğlenceli etkinliklerini, farklı bakış açıları kazandıran seminerlerini kolay kolay unutmuyacağım. Ankara dönüşlerinde gecenin geç saatlerinde bizleri evlerimize, yurtlarımıza teslim edişini nasıl unutabiliriz ki?

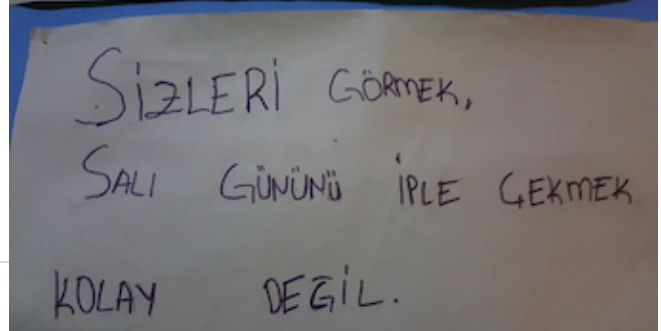
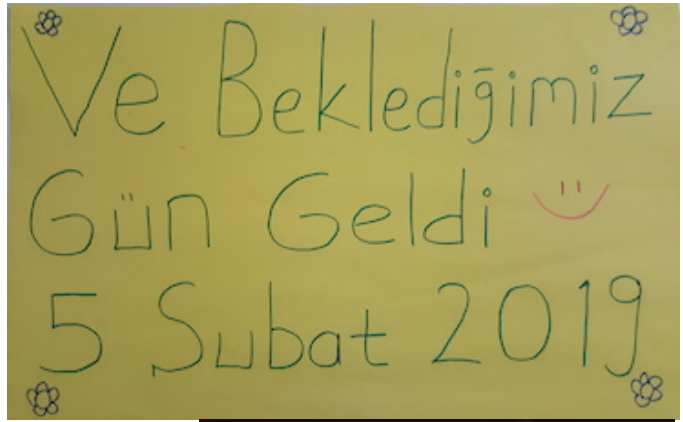
Katıldığım her projede iletişim kurduğum her çocuktan, öğretmenlerimizden, okul personelinden bir şeyler öğrenerek ayrıldım. Özellikle projelerdeki her dakika, her saat çok değerli, anlamlı ve samimiydi. Saf, masum, tertemiz yüreklerin olduğu ortamlarda neşe doluyorduk hep beraber. Çocukların söylediği şarkılar, türküler sanki daha dün yanlarına gitmişiz gibi hafızama kazılmış ve daha 10 yıllar geçse de bu anılar tazeliğini koruyacak hissindeyim. Çocukların bizlerle karşılaştıklarında yüzlerini kaplayan sevinç, etkinlikler sırasındaki meraklı bekleyişleri, söylediklerimizi çok iyi bir dinleyici rolüyle pürdikkat dinleyişleri, öğrenmeye istekli bakışları, akşam vedalaşmamıza rağmen sabahın çok erken saatlerinde okullarından ayrılırken tekrar bizlere el sallamaları, Ankara'da güzel çocuklarla tekrar karşılaşma fırsatı yakalamak gerçekten çok anlam katmıştı hayatıma. Ankara'da 23 Nisan Kampı ve Yaz Bilim Okulu kapsamında yapılan etkinlikler, seminerler, müze gezileri, sanatsal faaliyetler, laboratuvar ve üretim atölyeleri çalışmaları, bölüm gezileri ara ara aklıma geliyor ve tüm bunların bana olan katkısını düşünüyorum. "İyi ki gönüllü olmuşum. İyi ki yolum kesişmiş" diyorum.

Proje sonrası Bilim Otobüsünde yaptığımız duygu titreşimleri yüksek izlenimler ve bu izlenimlerin yazıya dökülmesi anılarımıza ayrı bir canlılık katıyordu. Edebiyat etkinliklerinde bir kâğıtla yetinmeyip sayfalarca yazı yazmaları, Kâğıt Olimpiyatlarında grupça ortaya koydukları birbirinden ilgi çekici kuleler, paraşütler, gemiler, uçaklar; strateji ve zekâ oyunlarında oyun materyallerini hep ellerinde tutma istekleri ve bu oyunlar ile doyasıya eğlenmelerini kolay kolay unutamayacağım. Etkinliklerde daha çok çalışacaklarına dair verdikleri sözler, ekip olarak henüz okullarından ayrılmadan yazdıkları mektupları ellerimize tutuşturmaları, 'Ne olur tekrar gelin!' seslenişleri, otobüsümüzün okullarından iyice uzaklaşana kadar el sallayışları, her zaman çok değerli anılar olarak kalacak hayatımda ve bu anılar yaşamıma hep renk katacak.

Üniversiteden mezun olduktan sonra da görev yaptığım okuldaki güzel çocuklar için yıllar boyu sunduğunuz desteklerle her zaman yanımızda olduğunuzu hissettirdiniz. “Kış Bastırmadan Projesi” ile durumu iyi olmayan ve giysi sıkıntısı yaşayan çocuklarımıza el uzattınız. “Köy Okullarına Kitap” projeniz ile sınıf kitaplıklarımızı donattınız. “Minik Kalemler Yarışmaları” ile çocuklarımızın öykülerini severek yazmalarına vesile oldunuz. “Tatil Kitapları Projesi” ile çocuklarımızın tatilde kitap okuma heveslerine katkı sundunuz. 23 Nisan ve Yaz Bilim Okulu ile Ankara’da bizleri günlerce misafir ederek hayata farklı pencerelerden bakmamıza ve geleceğe dair daha olumlu bakış açısı geliştirmemizde çok önemli bir rol oynadınız. “Anadolu’ya Bir Demet Çiçek Projesi” ile salgın hastalık sürecinde ilçemizde ilkokula devam eden yüzlerce öğrencimize hediye paketleri yollayarak 23 Nisan’da bayram havası yarattınız. Yıllarca mektup gönderme ve bu mektuplara cevaplar alma şansını yakaladık. Çocukların mektup yazdıkları zamanlar ve özellikle bir süre sonra yazdıkları bu mektuplarına cevap aldıkları zamanlar yaşadıkları sevinç görülmeye değerdi.

3 yıl önce Şubat ayında okulumuza gelerek günümüzü büyük bir heyecan ve neşe ile doldurdunuz. Geldiğiniz gün yaptığımız etkinlikler ve deneylerle hepimize bir bilim şenliği havası yarattınız ve hepimizde harika bir izlenim bıraktınız. Gün boyu yaptığım gözlemler çocukların kaygısızca güldükleri, aktif oldukları, çok eğlendikleri yönündeydi. Öğretmen arkadaşlarım da proje sonrası benzer gözlemlerde bulunmuş ve kendileri için de günün çok faydalı geçtiğini ifade etmişlerdi. Çocuklarla çok etkilendiğimiz, çok eğlenceli bir gün yaşamıştık o gün ve yıllar geçse de 5 Şubat’ın bizdeki yeri hep ayrı olacak. İyi ki geldiniz okulumuza ve sizlere olan sevgimizi, özlemimizi kat kat arttırdınız. Bir güneş gibi doğdunuz, daha ne olsun. Sizlere ne kadar teşekkür etsek az kalır. Umarım salgın süreci sona erer ve Bilim Otobüsü tekrar okullara gidebilir.

Salgın hastalık sürecinde Bilim Otobüsü yollarda olamasa da bu sürecin şartlarına göre projeler geliştirilip hayata geçirilmesi İLKİYAR'ın çocuklar için her zaman bir şeyler yapma kaygısını yansıtıyordu ve sürekli "Çocuklar için daha iyisini nasıl yapabiliriz?" sorusuna cevap verme arayışlarını ifade ediyordu. Meraklı Bilim Elçileri projesi geçen yıllarda bizleri baya heyecanlandırdı ve proje ile ilgili paylaşılan bültenler, haberler ile güzel gelişmelerin nasıl da boy gösterdiğine şahit olmuşuk ve bu güzel gelişmelerin boy atmaya devam edişini izlemek mutluluk verici. Erden ERUÇ ağabeyimizin okyanusta tek başına kürek çekmesi ve rekorlar üstüne kırdığı rekorları izlemek gerçekten çok heyecan verici. Tam anlamıyla bir cesaret örneği ve aynı zamanda hayallerinin, hedeflerinin peşinden büyük bir kararlılıkla gittiği bir keşif öyküsü... İyi ki İLKİYAR ile böyle önemli gelişmeleri duyuyoruz ve iyi ki ülkemizde çok önemli başarılarla imza atan böylesine cesur insanlar bizlere ilham oluyor. Geçen yıl İLKİYAR'a verilen ödül hepimizde büyük mutluluklara vesile oldu. Duygu yoğunluğu çok çok yüksek, insanın defalarca izleyesinin geldiği, anıların çok iyi harmanlanıp yansıtılmaya çalışıldığı bir ödül töreni olarak tarihe geçti bence.

Son zamanlarda "Bilim Sanat Köyü" kurma çalışmalarına yönelik haberlerin paylaşılması heyecanımıza heyecan kattı çocuklarla. Okulda çocuklarla bu güzel gelişmeyi paylaştığımda yüzleri ışıldadı, merakları iyice arttı ve merak ettikleri soruları sordular Bilim-Sanat Köyü ile ilgili. "İstedığımız zaman gidebilecek miyiz yani?" "En erken ne zaman gönüllü olabiliyoruz?" "Lisede de Ankara'ya Bilim Sanat Köyüne gidebilecek miyiz" ve yıllar boyu en çok sordukları soru bir kez daha döküldü dudaklarından "Okulumuza tekrar gelecekler mi?" Daha önce Yaz Bilim Okulunda Ankara'da 1 hafta misafir kalan ve bu kamp sayesinde motivasyonları artan, hayata daha farklı bir pencereden bakma fırsatı yakalayan çocuklar bu kez sene boyu açık olacak bir Bilim-Sanat Köyüne gidebileceklerdi ve bu son zamanlarda duyduğum en heyecan verici haberdirdi. Sadece çocuklar için değil her yaş grubundan herkese hitap etmesi de Bilim Sanat Köyünü ayrı bir değerli kılıyordu. Çocuklara, gençlere, yetişkinlere bilimi, okumayı, öğrenmeyi sevdirmek için hayata geçirilen bu proje ile herkesin geleceğe bakış açılarında önemli gelişmelere vesile olacağına inanıyorum.

İLKİYAR için sunulan desteklerin, verilen emeklerin yerinin apayrı olduğunu düşünüyorum. Zaman ayıran, katkı sunan ve destek veren herkese çok teşekkür ediyoruz.

Mehmet BOZOĞLAN